

Bütün ülkelerin  
proleterleri birleşin!Yığınların  
içine!Karkêren hemû  
welatan yekbin!

# İŞÇİNİN SESİ

Yıl: 10, Sayı: 244  
17 Ekim 1983

## ÇEK-AL



R. Yürükoğlu

## TOPTANCI SİYASETE HAYIR

Hatırlarsanız, *İşçinin Sesi* birkaç ay önce şöyle bir öngöründe bulunmuştu: Menşeviklerin bu bunalımı bitti, yenisine dek biraz kıpırdanacaklardır. Ancak yeni bir bunalımın geleceği de, en az yeniden canlanmaları denli kaçınılmazdır.

Aradan geçen aylar öngörünün doğruluğunu kanıtladı. Canlanıyorlar! İdeolojik yönden, henüz tokatı yememiş bazı yeni şeyler getiriyorlar. Ukala bir öğrenci diliyle, kendilerinden çok emin konuşuyorlar. (Bu yeni getirdikleri fikirler, belki daha ustaca, daha "derin" getiriliyor ama öncekilerinden çok daha temelli sapmalar ve çarpıtmalar taşıyor. Devrimci hareketin bu fikirleri de tokatlaması zor olmayacak.)

Canlanmaları yalnız ideolojik değil, siyasal-örgütsel alanda da görülüyor. Ama nasıl canlanma? Doğaldır ki can düşmanları biz olduğumuz için saldırının "keskin" ucunu bize yöneltiyorlar. Fakat yalnızca bize yönelmiyor. Tüm gerçek devrim hareketine yöneliyor.

Bu örgütsel-siyasal canlanmanın, kendi ideolojik karakterleriyle bağlı bazı özellikleri de gelişiyor. Bunlar belki yeni olmayan, Türkiye'de çok kez uyguladıkları şeylerdir, ama bugün üstünde durulması gereken yönü, biraz kendilerini toparladıklarında derhal eski melun özelliklerini dışarı vurmalarıdır. FİDEF kongresinde, Paris'te, Frankfurt'ta ve son olarak da Brighton'da *İşçinin Sesi*'nin militanlarına saldırdılar. Hollanda'da Dev-Yol yöneticisini döv-

düler. FİDEF olayları sırasında, Paris'te yoldaşlarımızı polise verdiler. Hamburg'ta Dev-Yol'u mahkemeye verdiler ve galiba da 10 bin DM para aldılar. Bu "pratik" şu özellikleri dışı vuruyor: Bir yandan Türkiye devrimini burjuvaziye satmak için ideolojik olarak saldırıyor-

lar, bir yandan devrimci örgütlere yapabildikleri yerde fiziksel olarak saldırıyorlar ve bir yandan da bu "pratiği" buldukları yerin kurulu düzeniyle uyuşma içinde yapıyorlar.

Bu durumu devrimci harekete götüreceğiz, tüm devrimcilerin dikkatini, uyanıklığını, ortak tutumunu isteyeceğiz. *İşçinin Sesi*'nin, "bu benim parti içi sorunumdur, kimseyi karıştırmam" gibi bir tutumu, menşevizme karşı tek başına savaşım gibi bir kararı yoktur. Tam tersine oportünizme, işçi ve emekçi yığınlar arasındaki burjuva ajanlığına olabilecek en geniş devrimci karşı duruşu yaratmanın, bu kansere karşı tek başarı şansı olduğunun bilincindeyiz.

*İşçinin Sesi*, Türkiye devrimci hareketinde sorunların ideolojik-siyasal tartışma yoluyla aydınlatılması konusunda en ısrarlı, verdiği teorik ürünlerle bu alanda en fazla yol almış bir örgüttür. Böyle bir örgütün sol yelpaze içinde fiziksel kavgayı savaşım yolu olarak seçmesini gerektiren hiçbir koşul yoktur, yarı da olmayacaktır. Bugün sol hareketler içindeki varlığımız, başarılı ideolojik savaşımın gücünün kanıtıdır. *İşçinin Sesi* kendisine sataşmayan hiçbir kişiye ve örgüte devrimci saygı dışında davranmamıştır. Bundan sonra da aynı tutumu sürdürecektir. Öte yanda, *İşçinin Sesi* kimsenin vesayeti altında değildir. Bunu yapmaya da kimsenin gücü yetmez.

Yoldaşlar, özellikle Türkiye devrimci hareketinin bugün geçmekte olduğu

**Halk yığınlarındaki dağılık  
geri çekilmeyi önce düzenli  
duruma sokmak ve  
durdurmak, giderek onları  
yeniden açık yığınsal  
savaşımına çekmek, onların  
somut ekonomik-siyasal  
istemlerinden kalkan ve bu  
istemleri faşist cuntanın  
devrimle yıkılmasına bağlayan  
bir yığın çalışmasıyla  
olanaklıdır. Bu,  
oportünistlerin yaptığı gibi  
siyasal tutumumuzun yığın  
psikolojisine bağımlı kılınması  
anlamına gelmez.  
(TKP II. Leninciler  
Konferansı 1981 — Kararlar,  
s.94-95)**

derece, sol içi kavgalar tüm hareket için son derece zararlı olmaktadır. Bu nedenle, provokasyonlara karşı uyanık ve tedbirli olmalıyız. Menşevikler korkaktır, menşevikler kavgayı göze almaz, bunları bir yana bırakın. Güçlüyseniz menşevikler ve tüm öteki bulanık su balıkları korkaktır. Güçsüzsünüz, dünyanın en hain insanlarıdır. Çünkü ideolojik yönden acizdirler. Güçlü olacaksınız. Yoksa, onların her türlü melaneti yapabileceklerini bileceksiniz. Eyleme güçlü ve yığınsal çıkış, provokasyonların üzerinden atlamanın en emin, en kestirme yoludur. Biz güçlüyüz. Onları ideolojik-siyasal çalışmamızla siyaset sahnesinin dışına süreceğiz. Ancak bunun yolu kendine boş güvenden geçmiyor, harıl harıl çalışmaktan ve *doğru* çalışmaktan geçiyor. Bu konuya yeniden döneceğim.

Asıl üzerinde durmak istediğim konuya geçmeden önce ilginç bir noktaya daha dikkatinizi çekmek istiyorum. Ortamı daha derinden anlamaya yardım edecektir. Şu sıralarda her yandan uyarlanmış, sanki görünmeyen bir el tarafından hazırlanmış bir mizansen yürüyor. Bir yandan *çeşitli güçler* bizi devrimci kamuoyu önünde saldırgan, ayrılıkçı ideolojik yoldan çözmeyen (!!!) ikide bir kavgaya yoluna sapan bir örgüt gibi yansıtmaya çalışıyorlar. Öte yandan, Avrupa'nın her yerinde yoldaşlarımızın saldırının ardı kesilmiyor. Böylece, fasit bir çember içine alınmamız ve hızlı ilerleyişimizin önü kesilmek isteniyor. Saldırılarına yanıt versek "saldırgan" olacağız, vermezsek şapkayı alıp gideceğiz.

Bu gelişmeler birşeyi tartışması biçimde ortaya seriyor. Menşevikler yalnız değil! Umulmadık köşelerden menşeviklerin destekleri var. Ortalıkta başkasının elbisesini giymiş çok menşevik var. Bu, devrim hareketinin sağa kayışının bir göstergesidir. Hatta, dahası var. Siyasal hareketin haber-alma yönlerini ilgilendiriyor.

Bu "fasit çember" karşısında tüm devrimci örgütlere, *haklı - haksızdan ayırmaya* istekli tüm devrimcilere sesleniyoruz. Bizi böyle bir açmaz karşısında bırakmayın! Türkiye devriminin çıkarı için burjuva kuyrukçusu oportü-

nizmin provokasyonlarına hep birlikte dikilelim. Unutmayın, dün okun ucunuzla yönelmişti. Bugün bize, ama yarın *mutlaka* size de. Devrimin önündeki en büyük engel olan TKP menşevizmine karşı hep birlikte. *İşçinin Sesi* şapkasını

**Türkiye Komünist Partisi  
II. Leninciler Konferansı... her  
alanda yürütülecek  
propaganda ve ajitasyonun, bu  
alandayışayan halk  
yığınlarının kendi  
sorunlarından,  
gereksinimlerinden ve  
isteklerinden yola çıkarak bu  
sorunlarla işçi sınıfı  
hareketinin ülke çapında  
istemleri arasındaki bağı  
kurması, sosyalizme açılan  
ileri demokratik halk  
devriminin bu kesimlere  
getireceklerini somut olarak  
göstermesi ve bu yolla  
sorunların iktidarın ele  
geçirilmesi zorunluluğuna,  
faşist cuntanın devrimle  
yıkılmasına bağlanması  
gerektiğini karar altına alır.  
(TKP II. Leninciler  
Konferansı 1981, Kararlar,  
s.109)**

alıp gitmeyecektir. İstese de yapamaz, çünkü o şapkayı yakalı yıllar yıllar oluyor!

Şimdi yoldaşlar, asıl olarak üzerinde durmak istediğim konuya geliyorum.

Türkiye devrimci hareketinden oportünizmin sultasını kaldırmada, işçi ve emekçi yığınların gönlünü ve kafasını devrime, sosyalizme kazanmada *yığın çalışması* canalıcı öneme sahiptir. Türkiye'de ve Avrupa'da örgütlerimiz, bizler, yığın çalışmasını düzgün götürmüyoruz. Açık özeleştirir mi? İşte hareketimiz bu noktada kendi açık özeleştirisini yapma durumundadır.

TKP I. Leninciler Konferansı 1980 yılında yığın çalışmasının ana hatlarını ele aldı, demokratik ve ekonomik sorunların önemine dikkati çekti. Ardından aynı yıl içinde yazılan *Propaganda ve Ajitasyonun Güncel Sorunları* kitabı konuyu geniş bir çerçevede ele aldı ve nasıl bir yığın çalışması yürütmek gerektiğini işledi. 1981 yılında toplanan TKP II. Leninciler Konferansı bu konudaki görüşlerimizi daha da olgunlaştırdı ve özel kararlar çıkarttı. Bu arada, merkez organ konuyu periyodik olarak sık sık ele aldı. Son olarak da *sosyalist yığın örgütleri* üstüne yazı yığın çalışmasında atılacak adımları ve çalışma biçimini işledi.

Peki biz, bu belgelerde işlenen, bir bölümü bağlayıcı karar durumuna gelen ve bizlerin ortak ideolojimiz olan tutumları gerçekleştirebildik mi? Neden yapmıyoruz? Bu görüşleri yaşamda uygulamak için geliştirmiyorsak ne için uğraşıyoruz? Bir yanda en doğru fikir ve tutumları geliştir, öte yanda yaşam kendi bildiği gibi, kendi ataleti ve alışkanlıkları içinde yürüyüp gitsin, bu bize yakışmıyor. Hepimizin bu konuda özeleştirir yapması ve pratik çalışmayı

partimizin ısrarla istediği yöne çevirmesi gerekiyor.

Bildiğim kadarıyla son iki yıl içinde Almanya'da *çevrenin somut sorunlarına ilişkin* bir tek bildiri çıktı. Bir tek bildiri! Yabancı düşmanlığı üstün eydi ve çok güzel bir bildiriydi. Ardı gelmedi. Öteki bölgelerde ise bu bile yapılmadı.

Oysa çevredeki emekçilerin somut sorunlarından, onların psikolojilerini dikkate alan biçimde ekonomik-demokratik sorun-





lardan kalkmak gerektiğini defalarca işledik. İşten mi atılıyor, horlanıyor mu, yabancı işçiye karşı düşmanlık mı var, sendika sorunu mu var? Yığın örgütlerimizin hangisi bu konularda dikkate değer bir çalışma yapıyor? Hangi yerel sorun var

**Görevimiz, eylemlerimizi işçi sınıfı yaşamının günlük-pratik sorunlarıyla kaynaştırmak, işçilerin bu sorunlarını anlamalarına yardım etmek, dikkatlerini en önemli sorunlara çekerek işverenlerden istemlerini daha kesin bir biçimde formüle etmelerini sağlamaktır. Böylece işçiler arasında dayanışma bilincini, uluslararası proletarya ordusunun bir parçası olan bütün Rus işçilerinin ortak çıkarlarının ve ortak davasının bilincini geliştirmeliyiz. (Lenin, c.2, s.329-330)**

***Biz, bizim Partimizin liderliğinde çok-yönlü bir siyasal savaşımlı, tüm muhalif katmanların savaşıma ve bizim Partimize en tam desteği vermelerini olanaklı kılacak bir biçimde örgütlenme görevini üstlenmeliyiz. Biz pratik çalışma yapan Sosyal Demokratlarımızı (Komünistlerimizi—İ.S.), bu çok-yönlü savaşımın her türlü yansımalarına yol göstermeye yetenekli, ayağa kalkmış öğrencilere, hoşnutsuz Zemstvo halkına, ezilen mezheplere, hakarete uğramış ilkokul öğretmenlerine vb. tam zamanında 'olumlu bir eylem programı getirmeye' yetenekli siyasal liderler olmaları için yetiştirmeliyiz. (Lenin, c.5, s:428)***

önümüzde? Örgütlerimizin bulunduğu bölgelerde emekçi insanlar yaşamıyor mu? Bunların sorunları yok mu?

Kompartımanlarda yaşamıyoruz. Okuduğum ideolojiktir, yaptığım alışkanlıktır. Oyle değil. İdeolojik çalışmayı, pratiğimize ışık tutsun, pratiği değiştirsün diye yapıyoruz. Pratiğimizi gerçek komünist pratik yapmak için.

Somut sorunları, somut dertleri alarak, bunları devrim davasına bağlamada bugüne dek gelmiş geçmiş tek bir usta hareket var, Bolşevikler. Devrimi de ancak böyle yapabildiler. Soyut laflarla olmuyor. Onlardan öğreneceğiz.

Soyut ve genel laflarla yığın çalışmasının yürütülemeyeceğini menşeviklerimiz güzel görüyorlar. Şu sorunlarda iş var diyorlar. Doğru, o sorunlarda "iş" var. Ama onlar devrimci çalışmayı yalnızca o sorunlara hapsediyorlar ve oportünistliğin büyüğü, o sorunlar düzeyinde bir de "eylem programı" çıkarıyorlar. Orada bağlayıveriyorlar üstünü. Komünistin işi bu değil. Bu tutumu küçümseriz tabii. Doğru. Ancak o çalışma alanlarını küçümseyemeyiz. Gerçekten o çalışma alanlarından kalkmazsan, halkı kazanamazsın. Yaşadığın bölgenin somut sorunlarından kalkmazsan insanları kazanamazsın. O düzeyde de menşeviklik var, bolşeviklik var. Onlar menşevikçe, biz bolşevikçe çalışırız. Çalışma stili farklıdır, çalışma alanları büyük ölçüde aynıdır.

Oportünistler çalışmayı bu alanlara hapsederler. Oysa komünistler için sorun bir çalışma düzeyinin yerine, bir başkasını, genel siyasal devrim çalışmasının yerine yerel-ekonomik-kesimsel demokratik çalışmayı geçirme sorunu değildir. Komünistler için sorun bir çalışma düzeyini bir başkasıyla, genel siyasal çalışmayı yerel-ekonomik-kesimsel demokratik çalışmayla *desteklemek* sorunudur.

Yerel kavganın üstüne oturmamayan örgüt, örgüt olamaz. Örgütlerimiz hâlâ ideolojik gücün kazanımlarını kullanıyorlar. Dönemin şanssızlığı da var, ama döneme uygun çalışmayı da yürütmüyoruz. İTİB neden öteki rakiplerini sildi de tek örgüt oldu İngiltere'de? Çünkü yerel bir kavga götürdü. Yerel bir kavganın

üstüne oturdu. Wimpy işçilerinin sendi-kalaşması, onların grevleri, doktoru, hastahanesi, buralardan kalktı.

Şırıngayla örgüt olunmaz. Örgüt, bölgenin sorunlarıyla itiş-kakış içinde ortaya çıkar. Ya yerel çalışmalar içinde doğacak, ya da onun dışında kurulabilir ama mutlaka yerel sorunların üstüne oturacak, hemen çevrenin sorunlarına eğilecek. Oportünizmden nefretimiz, yanlışlıkla bazı doğruları da güme götürmesin.

Bu her zaman böyledir. Her zaman örgüt, örgüt olmak istiyorsa yerel sorunların üstüne oturmak zorundadır. Onları küçümsememek zorundadır. Faşizm koşullarında çok daha fazla böyledir. Her yerde bildiriler çıkıyor. Antetli, renkli. Ne var ki, hep genel siyasal konularla ilgileniyor. Oysa işçiler fabrikadan atılıyor, işsizlik, açlık, baskı, zorbalık, sayılmayacak denli sorunlar emekçiyi yakıp kavuruyor.

Hatta şunu söylüyoruz. Bu yalnız Avrupa'daki çalışma için değil, dünyanın her yeri için, Türkiye için de böyledir. Yerel kavganın üstüne oturmamayan örgüt örgüt olamaz.

Yerel kavgaları tek bir devrim kanalına akıtmaktan söz ediyor Lenin. Söylediği ve yaptığı budur. Biz bunları güzel söylüyoruz, ama kötü yapıyoruz. İşte bu. Olmuyor! Biz de

güzel yapacağız. Nerede insanlar toplanabiliyorsa biz o işin içindediriz. Yabancı düşmanlığına hayır mı, yabancı düşmanlığına hayır.

Bu mesajı vermek için merkez organ yabancı düşmanlığı konusunda kaç çekal yayınladı. Şunu söylüyordu. Yabancı düşmanlığı yakalanması gereken bir halkadır. Almanya'daki kaç milyon insanın can derdidir. Fark, konulara yanışımda gelecek. Çeşitli hareketler hep Türk ulusçuluğu çerçevesine sokuyorlar yabancı düşmanlığı sorununu. Bolşevinin çerçevesi farklı olur. Yabancı düşmanlığı konusunda hiçbir örgütün söylemediği şeyler söylüyoruz, ama bunları yaşama akıtmıyoruz.

Hatamızı, hızla dağıtıp yoketmemiz gereken hatamızı şöyle söyleyeyim: *Toptancı, global siyaset*. Çoğunluk yoldaşımız global siyaset yapıyor. Türkiye'de devrimden konuşuyor, dünyada





devrimden konuşuyor, bölgesinin, insanının sorunundan konuşmuyor. Yerel siyaset yapılmıyor. Hatamızı düzeltmenin yolu yerel siyasete gereken önemi vermekten geçiyor.

Şiddetli bir özleştirme yapmak zorundayız. Burada şu ya da bu yoldaşı ya da örgütü değil, kendim dahil hepimizi eleştiriyorum. Bu bütünsel bir özleştirmedir.

Siyasal çalışmayı, yalnızca yerel siyaset düzeyinde tutmak sendikal siyaseti devrimci siyasetin yerine geçirmek olur, kapitalist düzenin istediğinin ta kendisidir. Ancak, yerel-somut sorunlar üzerinde çalışmayı reddetmek de gerçekten "solcu" suçlamasına hak verdirir.

Siyasal çalışmanın, çalışmayı yürütenleriyle ve konularıyla böyle iki ayrı kampa ayrılması, kapitalist düzenin oyununa düşmektir. Uzun dönemde devrim hareketinin halktan soyutlanmasını ve etkisiz bir güce dönüşmesini getirir.

Bir yanda yerel siyaseti oportünistlere, "sosyal işçi" tiplerine, liberal "kanayan kalpler"e bırakmışız. Bu yanda da devrimciler devrimlerden konuşuyorlar... Hayır, bu ikisi birlikte yürütülmeden devrime olanak yoktur.

Bizde olmayan, olması gereken yerel siyasettir. Genel siyasetimizin yönü herkesten güzel ve doğrudur. Günlük pratik çalışmada bunu yerel çalışmayla dengelemek gerekir. Yayın organımız var, yayınlarımızın içeriği var. Onunla eğitim, onu sokaklarda satma, onun görüşlerini yayma, bunlar sürecektir. Ama saha operatörü olan yoldaşlar, yığın çalışmasının içinde olan yoldaşlar global siyaset tutumunu bırakmalıdırlar. Yerel siyaset, yerel sorunlara gereken önemi vermek. Tüm ustalık burada.

Yerel çalışmaya hakkı olan önemi vermek ve bu çalışmayı devrim davasına bağlamak zorundayız. Allaha şükür, herşeyi devrim davasına herkesten güzel bağlıyoruz. Şimdilik olmayan şeyleri bağlıyoruz. Yerel sorunları, insanları, bunları devrim kanalına bağlamak sorunu var. Biz bağlıyoruz ama bağlananlar ortada yok. Bağlanacaklara gitmek gerek. Şaka bir yana yoldaşlar, bu çerçeveyi ciddi olarak, son hızla yaşama geçirmeliyiz. Hepimizin hatası oldu. Şimdi düzeltelim.

Siyasetin yerel

ve genel, kesimsel ve genel düzeylerini başarıyla birleştiremezsek, oportünizmin işçi hareketi içindeki etkinliğini yok edemeyiz. Ayrıca bunu oportünizm diye de ele almayın. Karşınızdaki kapitalizmdir, kurulu düzendir. Devrime dek, gücümüzün ve saldırımızın artışı oranında artacak bir

**İllegal parti örgütünü güçlendirmek, her çalışma alanında parti hücreleri yaratmak, herşeyden önce 'her endüstri işletmesinde, sayıları az da olsa, işçilerden oluşan tüm parti komiteleri' oluşturmak, liderlik işlevlerini, Sosyal-Demokrat hareketin (Komünist hareketin — İ.S.) işçilerin kendi arasından çıkan liderleri elinde yoğunlaştırmak — bugün görev böyledir. Söylemeye bile gerek yok ki, bu hücrelerin ve komitelerin görevi tüm yarı-legal ve olabildiğince legal örgütten yararlanmak, 'yığınlarla yakın bağları' sağlamak ve çalışmayı öyle yöneltmek ki Sosyal-Demokrasi (Komünizm — İ.S.) yığınların her gereksinimine yanıt verebilsin.**  
(Lenin, c.15, s.354)

saldırıyla karşı karşıyayız. TKP "resimleri" olarak çıkar, onlar gider başka menşevik çıkar, o ad kalkar başkası gelir. Bu, düzenin devrim hareketine saldırısıdır.

Bu saldırıya ancak yığınların içine yerleşerek ("daha iyi yerleşerek" diyemiyorum) yanıt verebiliriz. Yengeçi bilir misiniz? Tehlike karşısında yüzmeyi bilmeyen, hızla oradan savuşmayı bilmeyen (yani şapkasını alıp gitmeyi bilmeyen) bu hayvan yavaş yavaş kumun içine gömülür ve kendisini kapatır. Bizim de yapacağımız, benzetmenin sınırlılığı içinde, budur. Bizim kumumuz işçiler, emekçiler, yığınlardır. Onun içine gömüleceğiz, onunla birlikte ülkeyi boydan boya ayaklandıracak karşı saldırıyı örgütleyeceğiz. Daha yapamadık.

Yapamayışımızın nedeni, söylediklerimizin yanlışlığı değildir. Yığınların en gerçek, en kapsamlı ve en kalıcı çıkarlarını ilgilendiren konuları getirmeyişimiz değildir. Yığın çalışmasının dinamiğini düzgün oturtamadık. Emekçinin somutundan kalkarak, onun en önemli çıkarlarını nasıl savunduğumuzu gösteremedik.

Onun somutunda çalışacağız. Dudak bükmeden yerel siyasette harıl harıl çalışacağız. Ekonomik sorunlar, sendikalar, belediyeler, şunlar bunlar, oradan oraya koşturacağız. Bu iş böyle olacak.

Komünist olduğumuzu herkes biliyor. Neyi savunduğumuz da apaçık ortada. Bunları bilerek yerel düzeyde bizimle çalışan işçi daha başından koşullanmalarının önemli bölümünü kendi eliyle yıkılmış oluyor. Bu yönlere girmeyelim. Bilmediğimiz şeyler değil bunlar. Yalnız yapmadığımız şeyler. Şimdi yapmamız gerekiyor. Global, toptancı bir siyasal çalışma yerine yerel çevresel sorunlara oturmuş, oralarda odaklanmış, oralardan genel devrim kanalına akan bir çalışma gerekiyor.

Bu örgütün yığınlar içindeki gelişmesine bakarsanız yoldaşlar, çok hatalar yaptı. Ancak, örgütün en güçlü yanı, hatalarını zamanında gördü ve ona göre tutum aldı. Onun için eminim, çok eminim, yarından başlayarak başka türlü çalışacağız. Üstümüze düşeni yapacağız.

Toptancı siyaset değil, yerel çalışmaya oturmuş devrimci siyaset!

